

Prizoniera anilor...

Florin-Cezar CĂLIN

Mă scurg ușor prin anii vieții
Și-n vraja lor mă pierd ades.
Ce-au fost cândva ai tinereții
Și-acuma sunt de ne-nțeles.

- M-a doborât, în timp, regretul!
(și dragostea ... cu a lor har).
Însă acum chiar destinul
Mă scoate din al său tipar.

Din seva fiecărui an
Eu am ales numai ce-i bun.
Constat acum că niciun ban
Nu-i de ajuns să mă răzbun.

S-a prins de mine bogăție
Răbdarea dar și bunătatea.
De-aceea totuși pe vecie
Ea m-a găsit ... singurătatea.

Îi port în suflet ca icoană
- Știu că-ntr-o zi s-or libera.
Și le voi spune cu dojeană
"- Cândva ați fost în viața mea !".

Chiar dacă anii au trecut
(și tâmpilele sunt argintii).
Pot spune că eu am știut
Ce sunt tristeți și bucurii.

Acuma chiar toți anii vieții
De i-aș mai pune la un loc.
Cu-aceea ce-s ai tinereții
Eu nu m-am întâlnit deloc.

Din seva fiecărui an
(aleg acum o altă eră).
În care nu-i nevoie de vreun ban
Că ei mă țin ... prizonieră.

Brăila, septembrie 2017